

אמני המניעה של יעל

יעל דן מנחה את התוכנית תצפית. בדרך כלל עוסקת התוכנית במרע פופולארי — מיפעלים עתיריירע, חידושים ברפואה, תקליטי וידיאו. טיבעי שהתוכנית על אמצעי־המניעה עוררה גלים סוערים. יותר מכל תוכנית אחרת.

היא לא פשוט לדבר על קונרדי מים ומישגל נסוג מול פני הארץ מה, אומרת יעל דן, המנחה של תצפית על התוכנית שעסקה באמצעי־מניעה. "אני חשבתי שיש רק דרך אחת לעשות זאת: להיות טיבעית וחופשית."

שרנית יעל דן ובת־אחותה בן־אדם. לא פסל קפוא

יעל דן בביתה טיבעית וחופשית. וגם קצת נבוכה

על אמצעי־המניעה לגבר? שאלו אלמונים את יעל. לפעמים גם ביקשו עצות נוספות. עצות לא היו לה. הכל, כך היא טוענת, כבר נאמר בתוכנית.

באשר לאומץ, יעל אינה מבחינה את השאלה. "לא היה בי פחד, לכן גם לא היה ררוש אומץ מיוחד. אבל היתה לי מודעות לבעייתיות של הנושא. ירעתי שמין זה משהו אחר, מרגש ומביך

יעל דן היא קריינית־טלוויזיה מסוג חדש: לא מתחננת, לא קפואה

יותר, וכשקיבלתי את החומר מהתחקירן והתחלתי לכתוב, הבנתי עד כמה זה קשה. שכן הגבול בין רדיקטיות יבשה לבין וולגריות הוא דק מאוד."

לפני שנתיים פנו מפיקי תצפית ליעל דן, שהיתה עורכת ומגישה של התוכנית 60 שניות ושל היומנים בגלי צה"ל ושאלו אותה אם תסכים להנחות (המשך בעמוד 32)

עם קצת מבוכה, אולי מתוך הורה עם המבוכה של הצופה בבית, ואולי מפני שאני בעצמי הייתי נבוכה בתחילת התוכנית. "נוסף עלייך, השתדלתי שלא לשרבב אף לא שמץ של התנשאות. כרי שלא ליצור רושם שאני משוחררת יותר מהצופה בבית. רציתי לתת לצופים הרגשה שאני והם מרגישים בעניין זה כדיוק אותו הדבר, שגם אני בן־אדם, ולא איזה מין פסל קפוא וגא. המלמד את הצופים הנבערים מהם אמצעי־המניעה. משום־כך, למשל, הקפדתי לומר: לגמור בחוץ, במקום הביטוי הקלומד, מישגל נסוג."